

БРАТЯ ГРИМ ГАТАНКАТА

Превод от немски: Ели Буздрева, 1998

chitanka.info

Живял някога един царски син, който искал да види широкия свят. Тръгнал на път и взел със себе си само един свой верен слуга. Озовали се те един ден в голяма гора, а когато се свечерило, не намерили никъде подслон и не знаели къде да пренощуват. Тогава царският син видял едно момиче, запътило се към една къщичка, а като се приближил до него, забелязал, че е малко и хубаво. Заговорил го и му рекъл:

— Мило дете, ще се намери ли в тази къщичка подслон за мен и за моя слуга?

— Да — отвърнало момичето с тъжен глас. — Можете да се подслоните, ала не ви съветвам да го правите. По-добре не влизайте в тази къща.

— Защо да не влезем? — попитал царският син.

Момичето въздъхнало и рекло:

— Мащехата ми прави лоши магии, а и не обича непознати.

Разбрал царският син, че в къщата живеела магьосница, но тъй като било вече тъмно и нямало къде другаде да отиде, пък и не бил от страхливите, влязъл вътре, а след него — и прислужникът. Магьосницата седяла на един стол до огнището и като видяла непознатите да влизат, втренчила в тях червените си очи.

— Добър вечер — измърморила тя и се престорила на дружелюбна, — седнете и си починете.

Навела се да раздуха въглените в огнището, над което била сложила да ври едно малко гърне. През това време момичето предупредило двамата новодошли да не ядат и да не пият нищо, защото старицата варяла отровни билета. Легнали те след малко и спали спокойно до сутринта. Като се приготвили да тръгват и царският син се качил на коня си, старицата му рекла:

— Почакай да ти дам едно биле на прощаване.

Влязла в къщата да го донесе, но царският син не я дочакал, а препуснал с коня. Останал само прислужникът, който се позабавил, тъй като трябвало да пристегне ремъка на седлото си. Показала се вещицата след малко от къщата с една стъкленница, но видяла навън само прислужника и му рекла:

— Занеси това на господаря си.

Ала в същия миг стъкленницата се пръснала и отровата плиснала върху коня и била толкова силна, че мигом той се строполил мъртъв на

земята. Прислужникът изтичал подир господаря си и му разказал какво се било случило, но тъй като не искал да загуби и седлото, се върнал обратно, за да го вземе. Като наближил, видял един гарван, който бил кацнал върху умрелия кон и кълвял месото му.

„Кой знае дали днес ще намерим нещо по-добро за ядене!“ — рекъл си той, убил гарвана и го мушнал в торбата.

Лутали се царският син и прислужникът цял ден из гората и не могли да излязат от нея. Като настъпила нощта, намерили една странноприемница и влезли вътре. Прислужникът дал на гостилничаря гарвана, за да го сготви за вечеря. Ала двамата с царския син били попаднали в свърталище на разбойници. Скоро от тъмното се появили дванадесет мъже, които идвали да ограбят и убият новодошлите. Но преди да се заемат с тази работа, те седнали на масата, а гостилничарят и вещицата седнали до тях и всички яли заедно от една паница, в която било накълцано месото на гарвана. Но едва били преглътнали по няколко хапки и се свлекли мъртви на земята, защото отровата била проникнала в гарвана от конското месо. В къщата не останал никой друг, освен дъщерята на собственика, но тя била добро и честно момиче и не взимала участие в злодействата. Отворила на двамата гости всички стаи и им показала струпаните в тях безброй богатства. Но царският син ѝ рекъл да задържи всичко, не поискал нищо от тези съкровища и продължил по пътя си с прислужника.

След дълго странстване те стигнали до един град, в който живеела хубава, ала горделива царкиня, която накарала да разгласят, че който момък ѝ зададе гатанка, на която тя не може да отговори, той ще ѝ стане съпруг. Ако я отгатнела, женихът трябвало да се прости с живота си. Имала три дни срок да разгадае гатанката. Царкинята била толкова умна, че винаги се справяла дори с най-трудните преди изтичането на този срок. Деветима момци вече били загубили главите си, когато пристигнал царският син, и заслепен от хубостта ѝ, решил да заложи живота си. Явил се той пред царкинята и ѝ задал своята гатанка:

— Що е това — рекъл той, — което, без да е убило никого, е погубило цяла дузина?

Тя не знаела какъв е отговорът, дълго мислила, не могла да го отгатне. Разгърнала дебелиите си книги с гатанки, но не открила тази гатанка в нито една от тях.

Тъй като не успяла да излезе от това затруднение, заповядала на слугинята си да се промъкне в спалнята на момъка и да го подслушва, докато спи. Мислела си, че ако бълнува, той може и да издаде отговора на гатанката. Но умният прислужник легнал вместо господаря си в леглото му и когато слугинята влязла, той смъкнал бързо наметката ѝ, а нея изгонил навън. През втората нощ царската дъщеря изпратила личната си прислужница. Тя трябвало да се постарее да се справи по-добре с подслушването. Прислужникът взел и нейната наметка и я изгонил от стаята. Сега вече господарят му не се съмнявал, че го очаква изненада и през третата нощ, но си легнал в леглото. През нощта дошла самата царкиня, загърната в пепелявосива наметка, и седнала до леглото. Мислела, че царският син спи и сънува, затова го заговорила, като се надявала, че той ще ѝ отговори насън, както се случва с много хора. Но царският син бил буден; чувал и разбирал всичко много добре.

Тя го попитала:

— Какво значи „без да е убило никого“?

Той отвърнал:

— Това е един гарван, който ял от месото на един отровен кон и сам се отровил.

Тя продължила:

— Какво значи „погубило цяла дузина“?

— Това са дванайсет убийци, които яли от месото на гарвана и умрели от отровата му.

Като разбрала отговора на гатанката, царкинята искала да се измъкне от стаята, но той сграбчил наметката ѝ. Тя избягала без нея. На другата сутрин царкинята разгласила, че е отгатнала гатанката и наредила да доведат дванадесетте съдници и пред тях изрекла отговора. Но момъкът помолил да бъде изслушан и рекъл:

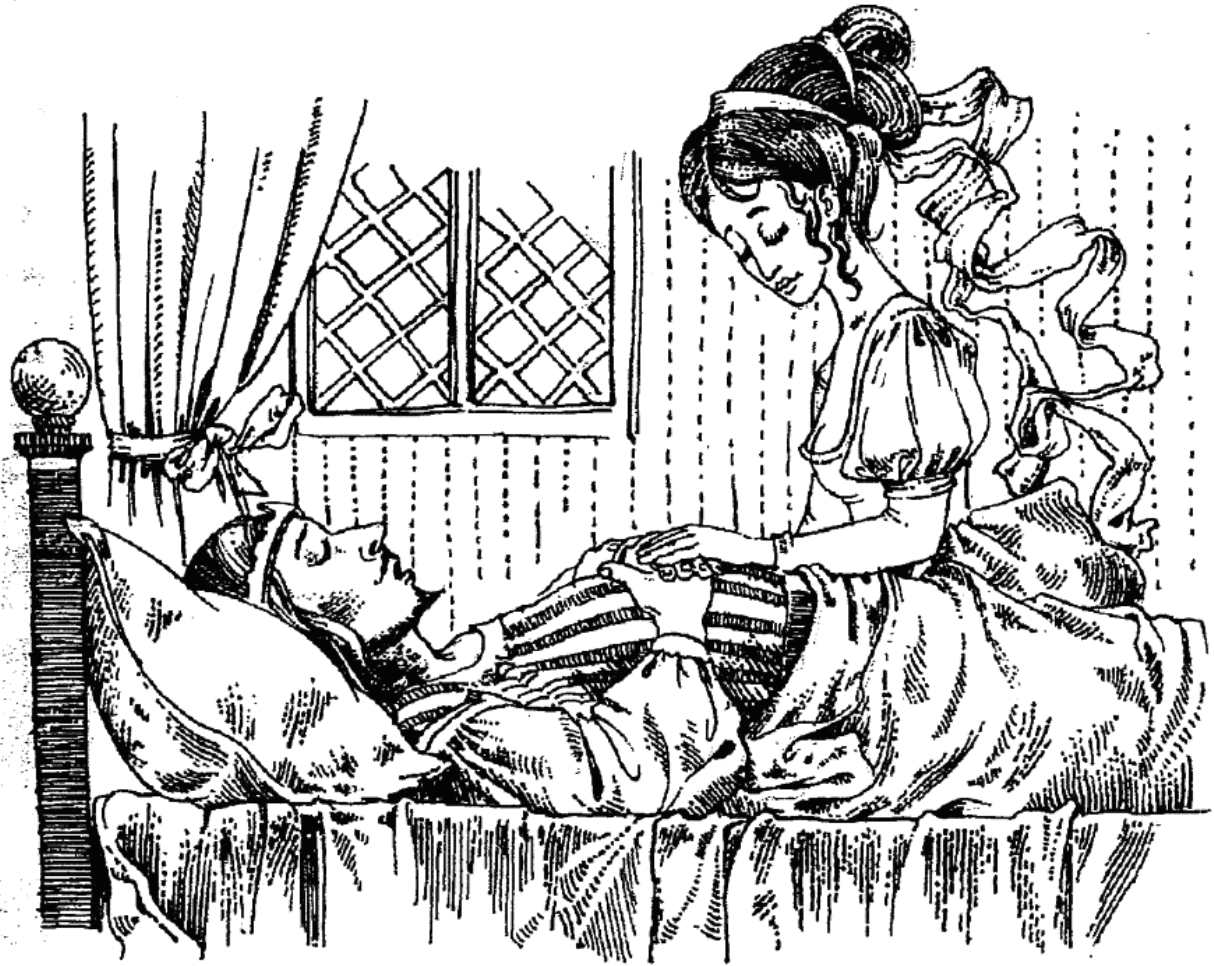
— През нощта царкинята се промъкна в спалнята ми, подпита ме и узна отговора от мен, иначе нямаше да отгатне гатанката.

Съдниците рекли:

— Дай ни някакво доказателство.

Тогава прислужникът донесъл трите наметки и като разпознали пепелявосивата наметка на царкинята, съдниците отсъдили:

— Нека тази наметка бъде извезана със злато и сребро, тя ще бъде сватбеното наметало на царкинята.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.